

Rigsraadet, uagtet Befolkningen vidste, at naar de valgte disse Mænd, vilde Rigsdagen komme til at bestaae sig under det Tryk, som er tilstede i dette Stille, og som den ærede Rigsdagsmand har klaget over; ja, han meente, at det havde slet ikke Noget at betyde for os her, uagtet Vælgercorpset, som valgte i Sommer, næsten Mand for Mand er det samme som det, der vilde vælge til Rigsdagen, hvis vi nu bleve opløste. Men det dog ikke skulde have givet sin Mening tilkjende om, hvilken Vei det ønskede, man skulde gaae? Det vilde dog være forunderligt, om den samme Befolkning saaledes skulde vælge i een Retning til Rigsdagen og i en anden Retning til Rigsraadet. Nei, da var det samme ærede Medlem af en langt rigtigere Anskuelse, da han talte om Ministeriet. Han sagde ikke de Ord: Man kan slet ikke derfra, at de Ministre, der dengang vare Landstingsmænd, have Mand for Mand stemt for det forrige Ministeriums Anskuelse, slutte, at de nu som Ministre dele disse Anskuelser, men han sagde tvertimod: deraf, at de dengang stemte med de forrige Ministre, kan man slutte, at de ere ligesaa gode som dem, ellers vilde de som Landstingsmænd ikke have stemt paa denne Maade. Jeg skulde dog henstille til det ærede Medlem, om det ikke skulde være passende at gjøre sine Slutninger det ene Sted dog nogenlunde paa samme Maade som paa det andet Sted.

Udler: Jeg skal blot gjøre den korte Bemærkning, at jeg aldeles ikke har stemplet det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) som uhæderlig, ligesaa lidt som jeg har stemplet ham som hæderlig; jeg kan slet ikke indlade mig paa at bedømme, hvorvidt han er hæderlig eller uhæderlig, dertil har jeg for lidt Kjendskab til ham. Men jeg skal tillade mig at stille det Spørgsmaal til den ærede Formand, om, hvis der virkelig i min Udtalelse i Ordet „uforskammet“ skulde kunne siges at ligge en Fornærmelse, det da ikke ligesaa godt maatte kunne kaldes en Fornærmelse at sige om et Medlem, at man tvivler om at komme i Sammes Gunst, medmindre det skulde koste saameget, at man maatte sige Ja og Nei til, hvad det paagjældende Medlem siger Ja og Nei til.

Formanden: Jeg forstod ikke ret det ærede Medlems Bemærkning.

Udler: Jeg sagde, at med den samme Berettigelse, som man kan lægge en Fornærmelse i min Dmtale af det ærede Medlem for Holbæks Amts 2den Valgkreds, med den samme Berettigelse maa man kunne finde en Fornærmelse deri, at et Medlem siger om et andet, at man kun kan komme i hans Gunst derved, at man stemmer Ja for det, han stemmer Ja for, og Nei for det, han stemmer Nei for.

Formanden: Jeg har ikke opfattet denne Udtalelse af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) saaledes; men har han virkelig udtalt sig paa denne Maade, maa jeg erkjende, at det ikke var rigtigt.

Winther: Jeg skal tillade mig at vende tilbage til den Sag, der her foreligger, og jeg vil i den Anledning bemærke, at der synes at være en Tilbøielighed til at affkære Diskussionen om Revisionen af Danmarks Riges Grundlov i Rigsdagen. Der maatte dog i det Mindste være en Ret til at gjøre sin Mening gjældende her, ligesom der har været rig Tilbøielighed til at gjøre den gjældende paa et andet Sted, hvor Mange mene, at der var en langt mindre Berettigelse dertil end her. Det forekommer mig, at man her maatte kunne gaae frem paa den samme Maade som i Rigsraadet, at man altsaa ikke nu kan gjøre bestemte Slutninger om, hvorledes Sagen vil gestalte sig i det andet Thing, førend man seer, hvorledes dette Thing stiller sig til den, og om det ikke ved mulige Forandringer i Forslaget bringer det tilbage til Landstinget, saa at der maaskee bliver nebsat et Fællesudvalg.

Formanden: Maatte jeg bringe i Erindring, at Resultatet af Landstingets Afstemning er det, der foreligger her; Sagen har jo været i Landstinget og er der behandlet tre Gange.

Winther: Dette har jeg netop ogsaa sagt; men der kunde muligt komme et andet